

8.

Páll á Hjálmsstöðum.
Afmælisgrein dags. 12. febrúar 1943.
Fyrri blaðið vantað.

Tali er lētt um að yrkja, hvern vel hvarna visan og annari virðisb líggja í
 hradbergi um an vara hans, sem sé hin þar geymd, til þess síðarnein, að
 taka megi til hennar hvern sem talsfríð er fyrir hendi og betri við í, að
 hafa hann fjálska" eins og hin hennar fyrir, trauglyta lann, til þess mál og dýft
 hvarðis, þó egur þá Páll upp in stáldamali sínum hin fegurstu gull og
 gull og laugsta, en fáir ávör eiga en flestir munda gírur og: Alþendusa
 og aðra dýft hvarna stáldotk aparhátta, sléttu bōnd, svo vel og vandi lēga
 samsoni ofis, þó einu gíldis, hvort og alin von frans in offer, rétts-Ístang-
 salls. Að þetta þó ein henn til þess, en hann yrðir um góðhæta sína
 að aðra vildarvinnu með al dýranna, um al sennin þá, en hann hefir séð
 og frændi í fari þeirra og furduloga sálar lífi, en þó munda, en þetta mög-
 um hald. Jafnframt þó, sem Páll en dýr avinnar henn merti, en hann og
 alþennur lalann þeirra, þótt í lannu sé, og en hann þó off leitad utan veltis
 þess inna, þess til hjálpar og hjálkennar. Hefir hann þá með lalann að-
 yrdum sínum eigi einungis gefad línad fjáls in gar, þarfasta fjáls inna" og
 þess henn og annara dýra, haldur og þírt mög þeirra kóal. þellum lannu.
 Eigi en meir stunnugt um, að Páll hafi einu ofis þess lann þegid fyrir þetta
 að aðra munnid ar ofis þess sína, né haldur almannu við veltuningu,
 en "dýfti vötu hafa jafn um lögðan dýr": Hann vinnur í þess þess og
 í þá lann munda og in margt dýr, sem í þess þess vinnu að dýftu þess in-
 inna sína og þess þess þess, mega sennu hennu hvarðis hennu þess inna
 í þessu mekkilaga þess inna ofis henn og þess þess, einu og ein inna henn
 að hann megi þess lífa í lannu, þess og dýr til hjálpar og þess þess. Vegna dýr-
 annu hjálfa, sem máli en vinnu, vilði ég mega þess þess og þess inna þess
 þess, hennu til henn, en jafnframt vötu þess og þess, að sem flestir munn lannu,
 að þess þess vilði þess sé þá í Hjálmsstöðum þess til þess þess, sem einu þess
 samasta dýrann, máls vinn þess og munnid ar frumud.

Tala: Þess vötu hafa jafn um lögðan dýr.

Verdi svo af hvarðis þess, Páll á Hjálmsstöðum, þess þess þess þess, þess þess og þess!
 Rósi á 12. febr. 1943.
 Páll